

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203677
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8514203677.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovaným: 1./ O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q. 2./ J. Z., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXX, XXX XX Q. 3./ Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX T. B., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom R. T. B., o zaplatenie 11.507,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1./ a 2./ rade proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 6. apríla 2016 č.k. 3C 40/2015-202, takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaní s ú p o v i n n í uhradiť žalobcovi 11 112,88 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 10.577,97 eur od 4.6.2014 do zaplatenia s tým, že plnením ktoréhokoľvek žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaní s ú p o v i n n í uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 667,16 eur pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 690 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1 977,16 eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 odsek 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov; § 497, § 303, § 306 odsek 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“); § 23a odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa; § 52, § 53, § 517 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. Vychádzal zo zistenia, že podľa zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanými v 1./ a 2./ rade zo dňa 09.02.2005 bol žalovaným v 1./ a 2./ rade poskytnutý úver Y. na bývanie vo výške 450.000 Sk (14.937,26 Eur). Z článku II. bod 5 zmluvy je zrejmé, že úver bol účelovo viazaný a žalovaní v 1./ a 2./ rade boli povinní zdokladovať účel použitia finančných prostriedkov. Žalovaní v 1./ a 2./ rade zdokladovali použitie finančných prostriedkov príjmovým dokladom a faktúrou č. XXXX/XXX zo dňa 07.07.2005, ktorou boli vyfakturované stavebné práce na dome v Q. č. XXX v hodnote 316.885 Sk (10.518,65 Eur). Vychádzajúc z ustanovenia § 1 odsek 2 písm. b/ zákona č. 258/2001

Z.z. o spotrebiteľských úveroch dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Námietku bezúročnosti a bezpoplatkovosti preto považoval za nedôvodnú a podobne aj námietku premlčania. Danú zmluvu však považoval v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa za zmluvu spotrebiteľskú. K poplatkom za správu úveru poukázal, že v čade uzavretia zmluvy mohla banka požadovať takéto poplatky. Žalobca mal nárok aj na poplatok za poskytnutie úveru v zmysle ustanovenia § 499 ObZ. Čo sa týka poplatkov za upomienky, súd prvej inštancie videl problém vo výške účtovaných súm, ktorá pôsobila ako skrytá zmluvná pokuta a ktorá spôsobovala značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Preto znížil sumu požadovanú z titulu nezaplatených poplatkov o sumu zaplatených upomienok. Námietku týkajúcu sa zápočtu úhrad považoval za nedôvodnú, pretože tento bol vykonávaný v súlade s ustanovením § 330 odsek 2 ObZ. Prihliadol na námietku týkajúcu sa výšky úroku z omeškania do 14.01.2009, ktorého sadzba bola určená vo výške 26,40 % ročne. Túto žalobcom určenú úrokovú sadzbu považoval za neplatnú a o sumu úrokov z omeškania vyčíslených do 14.01.2009 znížil sumu požadovanú žalobcom z titulu úrokov z omeškania. Súd prvej inštancia ďalej žalovaných zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania, nakoľko boli v omeškaní s platením peňažného záväzku. O trovách rozhodol podľa ustanovenia § 142 odsek 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

4. Proti prvému a tretiemu výroku rozsudku podali včas odvolanie žalovaní v 1./ a 2./ rade. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu v celom rozsahu voči všetkým žalovaným zamietol, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 1.502,21 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 04.06.2014 do zaplatenia a to v splátkach. Uviedli, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko opakovane žiadali o doručenie zápisnice z pojednávania zo dňa 15.03.2016 a táto im nebola doručená. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. V zmluve o úvere je vyjadrený iba druh úver - úver plus na bývanie, z čoho nijako nevyplýva, že ide výlučne o úver, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy vylúčený z režimu zákona č. 258/2001 Z.z.. Poukázali, že aj sám žalobca označil úver ako spotrebný úver na čokoľvek v predloženom prehľade o transakciách. Súd prvej inštancie nesprávne použil právnu úpravu i pri jeho záveroch o nedôvodnosti námietky premlčania. Všetky splátky pred zosplatením úveru, ktoré boli splatné tri roky pred podaním žaloby sú totiž v zásade premlčané. Podací poštový hárok nie je dokladom o riadnom doručení zásielky. Zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v § 4 odsek 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z., v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Postup žalobcu v spočívajúci tom, že preukázateľnú časť platieb započítaval z vlastného rozhodnutia na poplatky a úroky z omeškania, je v rozpore s príslušnou úpravou OZ. Pri určení výšky zmluvných úrokov treba vychádzať iba z pôvodne, v deň podpisu dohodnutej sadzby 9,3 % ročne, nakoľko zmenu úrokov z úveru im žalobca a z toho dôvodu aj zmenu výšky splátok, nikdy neoznámil, čím ich aj vlastným pričinením dostával do omeškania s úhradami iných nárokov (najmä samej istiny).

5. K odvolaniu podal vyjadrenie žalobca. Navrhol aby odvolací súd potvrdil napadnuté výroky rozsudku. Uviedol, že daný zmluvný vzťah je absolútny obchod a použijú sa naň ustanovenia ObZ. V čase uzatvorenia zmluvy v OZ absentovalo ustanovenie pojednávajúce o tom, že plnenie dlžníka sa započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Poukázal na ustanovenie § 330 odsek 1 ObZ, v zmysle ktorého ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný. Preto má za to, že nárok nie je premlčaný. Účel úveru je okrem čl. I vyjadrený aj v čl. II bod 5 úverovej zmluvy a žalovaní tiež predložili listiny preukazujúce účel čerpania úveru. Preto sa na danú zmluvu nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. V zmysle bodu 16.1.4. VOP, klient, ktorý je spotrebiteľom podľa osobitného predpisu, je oprávnený v lehote 15 dní odo dňa účinnosti zmeny Sadzobníka písomne odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou, ak klient neodstúpi v uvedenej lehote platí, že s príslušnou zmenou Sadzobníka súhlasí. Žalovaní svoje právo odstúpiť od zmluvy nevyužili.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p. a rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie je dôvodné.

7. Za dôvodné považuje odvolací súd námietky týkajúce sa premlčania, posúdenia poplatkov za správu úveru a za poskytnutie úveru a zápočtu úhrad. Za nedôvodné považuje odvolacie námietky týkajúce sa aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a odňatia možnosti konať pred súdom. K daným odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

8. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Podľa § 157 odsek 2 O.s.p. (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

10. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom odvolateľov, že súd prvej inštancie neskúmal možné premlčanie jednotlivých splátok. Súd prvej inštancie námietku premlčania nesprávne spojil len s možnosťou bezúročnosti a bezpoplatkovosti a z daného dôvodu ju ako nedôvodnú zamietol. Námietkou premlčania sa ďalej nezaoberal a takýto postup bližšie nezdôvodnil, čím bolo jeho rozhodnutie v tomto smere nepreskúmateľné.

11. Zosplatnenie úveru nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty už splatných splátok pred predčasným zosplatnením úveru (ustanovenie § 103 veta prvá OZ). Vyhlásením mimoriadnej splatnosti totiž začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala. Pokiaľ ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, nenastáva pri nich opätovne nová doba ich splatnosti a tým nezačína plynúť nová premlčacia doba od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Uvedeným výkladom by mohlo dôjsť k absurdným situáciám, že by pri premlčanej splátke začala plynúť nová premlčacia doba po uplynutí v danom prípade 3 rokov, a to v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Takýto výklad považuje odvolací súd za neprípustný.

12. Podľa ustanovenia § 1 odsek 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

13. Súd prvej inštancie teda uviedol správne, že daná zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu spĺňa charakteristiku uvedenú v ustanovení § 1 odsek 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda predmetná zmluva o úvere je vyňatá spod aplikácie tohto zákona. V článku I. úverovej zmluvy je ako druh úveru uvedený úver plus na bývanie. V článku II. bod 5. je uvedená povinnosť dlžníka (žalovaných v 1./ a 2./ rade) doručiť listiny preukazujúce účelovosť úveru. Žalovaní v tomto smere žalobcovi poskytli faktúru č. XXXX/XXX a príjmový pokladničný doklad, obe zo dňa 07.07.2005 na sumu 377.093 Sk (12.517,19 Eur), ktorou boli vyfakturované stavebné práce (výmena okien, obklady, dlažby, stierky a maľby, ...). Súd vychádzal z predložených listinných dôkazov, z ktorých daná účelovosť úveru nepochybne vyplývala. Pokiaľ žalovaní v 1./ a 2./ rade spochybnili danú skutočnosť, na podporu svojich tvrdení mali predložiť relevantné dôkazy. V tomto smere však žalovaní v 1./ a 2./ rade neunesli dôkazné bremeno.

14. Nakoľko sa na daný záväzkový vzťah neaplikuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, odvolávatelia sa nemôžu domáhať aplikácie ustanovení § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov.

15. V odôvodnení rozhodnutia (strana 9) prvoinštančný súd uviedol správne, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je svojim charakterom zmluvou spotrebiteľskou (v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. OZ). Napriek tomu, k námietke žalovaných v 1./ a 2./ rade týkajúcej sa priznania poplatku za správu úveru a poplatku za poskytnutie úveru len stroho konštatoval, že v čase uzavretia zmluvy banka mohla požadovať takéto poplatky a to bez toho, aby takéto zmluvné podmienky podrobil súdnej kontrole v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. OZ.

16. K námietke odvolateľov, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že im nebola doručená zápisnica z pojednávania zo dňa 15.03.2016 odvolací súd uvádza, že táto im doručovaná bola, no zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, o čom svedčí aj vrátená zásielka na č.l. 209.

17. Odôvodnenie prvoinštančného súdu týkajúce sa zápočtu úhrad splátok najprv na poplatky, úroky a tak na istinu hodnotí odvolací súd ako nedostatočné a nepresvedčivé, keď len poukázal na ustanovenie § 330 odsek 2 ObZ, bez bližšieho odôvodnenia. So zreteľom na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a z dôkazov nachádzajúcich sa v spise nemohol mať vedomosť o presnom započítavaní jednotlivých splátok.

18. So zreteľom na uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. napadnuté výroky rozsudku zrušil a v zmysle § 391 C.s.p. vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom úlohou prvoinštančného súdu bude postupovať v naznačenom smere a svoje rozhodnutie náležite zdôvodniť.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).